

(Fremsat 5/10 82).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Der er næppe nogen, som kan påstå, at der ikke er en vis linje i det, som den nye regering foretager sig, nemlig at alt det gode, som man har lovet befolkningen vil være med til at modvirke nedskæringerne og strammingerne for den enkelte borger, løber man nu fra. Jeg vil godt spørge: er det ikke de nuværende regeringspartier, som har talt varmt om, at begrænsninger i lønningerne skal følges op af skattelettelser? Var skattelettelser ikke et af de krav, der blev stillet til den socialdemokratiske regering for ganske få uger siden? Og nu ser vi så i L 8, at man end ikke har ment det muligt at opretholde de forhøjelser af personfradrag og skalatrin, som findes i den allerede gældende lovgivning.

Det er måske et forhold, som vi i socialdemokratiet kan have en vis forståelse for, da vi i modsætning til de nuværende regeringspartier aldrig har påstået, at vores problemer kan klares igennem skattelettelser. Når vi imidlertid ser på de skattestramminger, der ligger i udskrivningsloven, og samtidig vurderer de mange nedskæringer, der i dag har været behandlet, og som får katastrofale følger for almindelige menneskers økonomiske situation, ja, så må vi mildt sagt undre os over, at regeringen også på skatteområdet løber fra sine egne løfter fra oppositionsperioden.

Som før nævnt har socialdemokratiet ikke lovet befolkningen generelle skattelettelser. Derfor var det også i vores helhedsplan forudsat, at skattetrykket blev opretholdt uændret. Personfradrag og skalatrin forudsattes dog reguleret med en højere procentsats end den, der her er foreslået – og i en helhedsplan, som indeholdt en helt anden balance.

Jeg ved godt, at begrundelsen fra regeringen for f.eks. ikke at bevilge fuld forhøjelse af pensionisters pensionsfradrag, som det var indeholdt i socialdemokratiets helhedsplan, er, at man griber ind og formindsker pensionerne. Men jeg vil dog godt spørge, om ikke det virker forkert socialt, om ikke det er ude af balance, at fordi pensionisterne skal have

mindre i pension, ja, så skal de til gengæld få lov til at betale mere i skat. Det kan vel siges, at på en måde kommer pensionisterne og især pensionistægtepar til at betale skat af den pension, som man fratager dem.

Regeringens begrundelse for at mindske personfradragene og skalatrinene er, at ellers ville skattetrykket falde. Derfor synes jeg, det kunne være interessant at spørge skatteministeren: hvordan egentlig med formueskatten? Er situationen her ikke den, at med vedtagelse af det foreliggende forslag til udskrivningslov og med det yderligere nedslag for erhvervsaktive fra 25 pct. til 30 pct. fra 1983, som blev vedtaget i sidste folketingssamling og imod socialdemokratiets stemmer, sker der en betydelig formindskelse af formueskattetrykket? Her skal man også tage hensyn til, at vi er inde i en periode med faldende ejendomspriser.

Formueskatten indbragte i 1979 – jeg har valgt året 1979, for det var året før formueskattens forhøjelse – 740 mill. kr., og i 1983 er den budgetteret til 750 mill. kr., altså et nogenlunde uændret beløb i inflationskroner. I samme periode er indkomstskatten til staten steget med over 50 pct., eller fra godt 29 mia kr. i 1979 til godt 45 mia kr. i 1983, hvis vi går ind og ser efter i finansloven. Jeg synes, det næsten er et nyt bevis for, at den borgerlige regering strammer for almindelige mennesker, men friholder de besiddende for at bære deres del af byrderne.

På den baggrund må jeg sige, at socialdemokratiet ikke kan medvirke til gennemførelse af forslaget til udskrivningslov i den foreliggende skikkelse, men vi vil gerne deltage aktivt i udvalgsarbejdet, og såfremt vi bliver imødekommet i en rimelig udstrækning – og her tænker jeg først og fremmest på regulering af pensionisternes personfradrag og en opretholdelse af formueskattetrykket – er vi også indstillet på at gå ind i en seriøs forhandling med regeringen.

Lovforslag nr. L 9 om udskrivning af sømandsskat for lønningsåret 1983 hænger fuldstændig sammen med det andet. Derfor vil vores stilling til L 9 også være afhængig af, hvordan den videre behandling af L 8 foregår. Vi mener, at de to lovforslag hænger så meget sammen, at den stilling, vi tager til L 8, vil være afhængig af vores endelige stilling til L 9.